

Ecclesia, non vero tantum in turri, tecto, in sacristia, aliisque cameris Ecclesiae adhaerentibus. — S. Lig. n. 362. et 364.

201. — *Resp.* ad 2um 1° Si Ecclesia fuit tantum *benedicta*, reconciliari potest a Sacerdote delegato ab Episcopo cum orationibus consuetis, et cum aqua ab Ordinario benedicta. Si tamen talis aqua facile non haberetur, ab ipso Sacerdote delegato ad Ecclesiam reconciliandam benedici posset — S. Lig. n. 363. (11).

2° Si vero Ecclesia illa fuerit *consecrata*, reconciliari debet ab ipso Episcopo, vel a Sacerdote delegato a Papa iuxta ritum Pontificalis Romani. Attamen si non possint omitti divina Officia sine gravi incommodo, Episcopus aliquo impedimento detentus delegare potest Sacerdotem ad Ecclesiam benedicendam simplici benedictione, donec ipse eam consecrare possit. — Cabassut. etc.

Oratoria autem privata, licet benedicta et ad cultum deputata, non censentur pollui; et ideo reconciliatione non indigent.

202. — *QUAER.* 3° *Quomodo Ecclesia execretur, vel ad cultum idonea reddatur?*

Resp. 1° Ecclesia execratur, cum amittit suam benedictionem, vel consecrationem. Censetur autem execrari, quando totaliter vel ex maxima parte corrumpitur, vel destruitur, ita ut de novo, saltem ex maiori parte, aedificari debeat, aut si omnis parietum crusta, vel maior saltem pars simul auferatur — S. Lig. n. 368.

Resp. 2° Ecclesia execrata, iterum benedicenda vel consecranda est, iuxta ritum et formam praescriptam pro benedictione vel consecratione Ecclesiarum.

Altare autem fixum consecrationem amittit, cum mensa seu lapis superior a stipite suo amovetur. — Sic *S. Cong. Rit.* 15. Maii 1819. Altaria sive portatilia sive fixa suam consecrationem amittunt per fractionem tumuli, in quo reconduntur sacrae Reliquiae, vel per earundem amissionem. — *S. Cong. Rit.* 23. Septemb. 1848. Nec sufficit in illis tumulari alias Reliquias authenticas; sed altaria denuo sunt consecranda — Sic *S. Cong. Rit.* 7 Decemb. 1844.

Demum vasa sacra, et aliae res consecratae execrantur, quando formam suam amittunt, nec amplius ad usum inservire possunt.

(11) S. Alphonsus (l. c.) non dicit, aquam ab ipso sacerdote benedici posse, si aqua ab Ordinario benedicta facile non habeatur; sed post alios AA. dicit absolute: *Aqua autem potest benedici ab ipso sacerdote. Imo* (subdit) *Benedictus XIV. De Sinod. lib. 13. c. 15. n. 2. ait: Si simpliciter benedicta (Ec-*

clesia) fuerit, tunc idem Gregorius IX (in Cap. Si Ecclesia De Consecr. Eccl.) statuit, nulla praeobtentia delegatione per simplicem sacerdotem, adhibita aqua benedicta, quam sanctam sive lustralem vocant, posse Ecclesiam pollutam reconciliari.

Ex dictis porro patet, quale sit discrimen inter pollutionem Ecclesiae et eius execrationem. Polluta Ecclesiae parte, integra Ecclesia pollui censetur, etiam cum coemeterio adiacente. E contrario execrata Ecclesia, non ideo execratur coemeterium, nec altaria fixa et integra consecrationem amittunt.

CAPUT V.

DE MODO CELEBRANDI

Nempe 1° de requisitis ad Missam; 2° de Rubricis.

ARTICULUS I. — DE REQUISITIS AD MISSAM

203. — Haec requiruntur: 1° altare lapideum, fixum vel portatile, ab Episcopo consecratum; 2° mappa triplex ex lino vel cannabe confecta; 3° vestes sacrae, seu ab Ordinario benedictae; 4° calix et patena consecrata; 5° corporale lineum vel ex cannabe, ab Ordinario benedictum; 6° palla pariter lineam vel ex cannabe; 7° purificatorium lineum; 8° Missale cum pulvillo; 9° Crucifixus, non vero sola crux; 10° candelabra duplex accensa ex cera; 11° bursa, velum, manutergium, ampullae vitreae; 12° minister masculus.

Vestes porro benedicendae ab Ordinario sunt *amictus, alba manipulus, stola, casula*, et probabilius etiam *cingulum*. Caetera paramenta benedictione non indigent. Cum corporali autem probabilius benedici debet et palla: secus autem dicendum est de purificatorio *ex decret.* 7. Septembr. 1816. apud Gardellin. n. 4376. Quoad mappas Vid. *Quaest.* — Vid. S. Lig. a n. 376. ad n. 389.

Quod candelas autem attinet, in Missis privatis non licet plures, quam duos cereos accendere, nisi celebret Episcopus, vel nisi solemnitas quaedam extraordinaria aut SS. Sacramenti expositio maiorem numerum exigat. — De Herdt.

204. *Quaesita.* — *QUAER.* 1° *An mappae necessario debeant esse benedictae?*

Resp. Affirm. Ratio est, quia id in Rubrica praescribitur, et quidquid dicant nonnulli, non apparet ratio sufficiens agendi contra Rubricam, qua sic statuitur: *Altare operiatur tribus mappis... ab Episcopo vel ab alio habente potestatem benedictis.* Celebrare tamen supra mappam non benedictam, culpam venialem non excedit, et proinde urgente rationabili causa omni culpa caret, iuxta S. Lig. n. 375.

QUAER. 2° *An sit mortale celebrare sine ulla veste sacra, aut sine stola, vel alba, casula, manipulo vel cingulo?*

Resp. 1° Est mortale celebrare sine ulla veste sacra in omni casu ex

quacumque causa. 2° Item celebrare sine casula, vel alba, aut stola et manipulo simul. 3° Probabiliter non est mortale celebrare sine manipulo, vel sine manipulo benedicto. Item celebrare sine amictu, saltem pro iis qui illo non utuntur ad tegendum caput, sed tantum humeros. Idem etiam dicendum de celebratione sine cingulo (1); unde ab his omnibus causa rationabilis facile excusat.

(1) Auctor ista sumpsisse videtur ex Busebaum (lib. 6. tr. 3. c. 3. dub. 5. n. 3.), qui postquam dixit, quod Filiucius concedit, in necessitate sine una vel altera ex minoribus (vestibus), v. gr. stola vel cingulo, celebrare, non esse mortale, subdit: Vide Dianam, ... ubi contra Filiuc. et Henr. cum aliis sex docet esse probabile, quod ex parvitate materiae excusari possit a mortali, qui (secluso scandalo et contemptu) aliquam harum (scil. vestium minorum) citra necessitatem omittit. Porro cum parvitas materiae a tanto excuset, sed non a toto; ergo Dianae sententia eo recidit, ut omissio cuiuspiam ex minoribus (secluso contemptu et scandalo) venialis sit culpa. Quod vero concedit Filiucci, in necessitate non peccari ob id mortaliter, intelligi potest, immo et debet, quod excuset etiam a veniali. Neque enim rationi consonat, gravem obligationem cessare necessitatis causa, et nihilominus manere obligationem levem. Et sic videntur intelligendi illi, qui statunt cum Suarez (disp. 82. sect. 3. dub. 1. in fin.), quod praetermittere in casu necessitatis unum vel alterum ex his vestimentis praesertim minoribus, ut stolam vel cingulum, viri graves censent, non esse peccatum mortale.

Quod autem attinet ad levitatem culpae ob materiae levitatem, etiam S. Alphonsus memorat sententiam Escobar, qui (lib. 21. sect. 2. n. 485.) haec habet: Censeo cum communi Doctorum, omissionem cuiuslibet sacrae vestis sufficientem esse peccati mortalis materiam... Fateor tamen, primam sententiam satis esse

probabilem. Nam cum gravitas obligationis circa hanc materiam, vel illam, multum pendeat ab arbitrio prudentum, et tot viri prudentes arbitrentur, obligationem gerendi cingulum vel manipulum esse levem; probabiliter quis potest ipsorum arbitrio adhaerescere. Primam autem sententiam sic idem Escobar refert (l. c. n. 483.): In quolibet praecepto, praesertim humano, materiae levitas a mortali excusat. Ergo excusabit in isto, quod humanum est, et non ad substantiam sacrificii, sed ad ornatum pertinet. Et allatis huius sententiae patronis, addit: Hi consequenter asserunt, celebrare cum cingulo vel manipulo non benedicto, veniale peccatum esse ob materiae levitatem. Quod non improbabile censent Lugo et Aversa.

Quod demum Gury ait in fine, ab his omnibus, scilicet venialibus culpis, excusare causam rationabilem, intelligendum videtur de illa necessitate, ob quam Suarez, ut dictum est, cum aliis itidem excusabat. Equidem haec de re sic disserit Tamburini (meth. celebr. Miss. lib. 1. c. 3. §. 1. n. 4.): Gradus necessitatis non est hic valde districte accipiendus. Quare necessitas audiendi et celebrandi Sacrum die festivo, fervor devotionis et tentatae voluntatis tentationem eo remedio superandi, imo et sacerdoti non diviti opportunitas elemosinae, satis superque, in praedicta parvitate, etiam a veniali celebrantem excusabit. Quam quidem doctrinam S. Alphonsus (lib. 6. n. 377.) non improbat, imo ut probabilem tradit.

205. — QUAER. 3° An color vestium sit de praecepto?

Resp. Affirm., quia omnes Rubricae, quae respiciunt caeremonias Missam concomitantes, ut praeceptivae habentur (2). Attamen haec Rubrica obligare sub gravi non videtur, nisi scandalum adsit, v. gr. si die Paschatis vel alio solemnissimis Missa celebraretur vestibus nigris. Hinc causa non adeo gravis ab hoc praecepto excusare potest. — S. Lig. n. 378.

QUAER. 4° Quinam colores in paramentis requirantur?

Resp. Requiritur paramenta albi, rubri, viridis, violacei et nigri coloris. — Omnino reprobantur paramenta ex telis sericis vitreis confecta. Sic S. Cong. Rit. 11. Sept. 1847. in Atrebatensi. — Pariter reprobantur paramenta varii coloris (gallice de toutes couleurs), quae propter flores cuiusque coloris immixtos non pauci volunt, omni festo posse adhiberi. Haec S. Congreg. Rit. prohibuit die 23. Sept. 1837; atque adeo illum colorem tantummodo repraesentare possunt qui primarius est et praedominans.

Prohibentur omnino paramenta flavi et caerulei coloris. — Sic S. Congr. Rit. 12. Nov. 1831. — Permittuntur tamen paramenta ex aurea tela (drap d'or), quae iuxta usum Urbis pro albo et rubro colore adhibentur.

206. — QUAER. 5° An calix et patena sub gravi vel sub levi tantum consecrari debeant; et ex qua materia sint conficienda?

Resp. ad 1^{am} Consecrari debent sub mortali; praeceptum enim circa rem gravem versatur. — S. Lig. n. 379. — Gousset, n. 323.

Quocirca haec responsio Gury fere cum doctrina S. Alphonsi convenit. Dixi fere; nam quaedam dissensio solum de manipulo apparet. Qua in re si Gury placuit, Suaresii, aliorumque gravium Doctorum iudicium sequi, id enim verò alii aequo animo ferre possunt.

(2) Generale hoc principium circa obligationem Rubricarum propriam utique ceu probabilius habet S. Alphonsus (lib. 6. n. 378. dub. 5.); verum, ut alibi diximus, hoc ipsum alii DD. negant. Utcumque sit, principium mere probabile non est eiusmodi, ut firmiores inde conclusiones deduci queant: hic ergo praeceptum seu obligationem habemus mere probabilem. Adde autem, quod ipse S. Alphonsus (l. c.) pro sententia negante strictam circa usum colorum obligationem, Doctores affert sane

plures, quam pro affirmante. Caeterum idem S. Alphonsus post Lacroix (lib. 6. p. 2. n. 340.) laudat sententiam Sporer, satius nempe esse quocumque die facere sacrum in quocumque colore, quam illud omittere; hinc (subdit S. Alphonsus) recte (Sporer) dicit, a fortiori excusare omnem rationabilem causam. Exinde poterit quispiam concludere, quod si Missam votivam, ut satisfacias obligationi, celebrare debeas, ecclesiae autem rector ad vitandam incongruam, ut obicere solent, colorum diversitatem, congrua tibi paramenta dare nolit, consilio Sporeri tuto uti poteris: praesertim quia licet praeceptum aliquod heic vigere teneas, tamen etiam Auctor monet, ab eo causam non adeo gravem excusare posse.

Resp. ad 2um Ex praesenti disciplina, calicis saltem cuppa debet esse aurea, vel argentea intus inaurata. In casu vero necessitatis calix ex stanno vel ex cupro adhiberi posset. Patena esse debet ex auro, vel argento inaurato.

QUAER. 6° *An calix et patena consecrationem amittant, si inauratio pereat?*

Resp. Affirm. Igitur post novam deurationem consecratione nova indigent. Sic ex recenti Declaratione *S. Congr. Rit.* die 14. Iunii 1843. Roganti enim Leodiensi Episcopo, *utrum calix et patena suam amittant consecrationem per novam deurationem, et sic indigeant nova consecratione*, *S. Congr.* respondit, *Affirmative, amittere nimirum, et indigere, iuxta exposita.* Exinde controversia dirimitur, quae prius existerat.

Ceu abusus autem habendum est, quod Sacerdos *execrari* velit praedicta vasa sacra, antequam ea reficienda vel iterum refundenda tradat artificio. Debent ergo ei tradi, si opus sit, quin Sacerdos vel directe manu, vel aliquo mediante instrumento conetur ea execrari. — Sic *S. Congr. Rit.* in Decreto gen. die 23. April. 1822.

207. — QUAER. 7° *An alba, amictus, mappulae, corporale, purificatorium, palla necessario debeant esse ex lino vel cannabe?*

Resp. Affirm. quoad omnia. Sic ex praxi et praecepto Ecclesiae. — Attamen ex Decreto generali *S. Congr. Rit.* die 19. Maii 1819. *amictus, albae, mappulae*, si quae ex gossipio haberentur, adhiberi interea poterant, usquedum consumerentur, non renovandae tamen, nisi ex lino vel cannabe. Praecipiebatur vero, ut *corporalia, pallae, purificatoria* post lapsum unius mensis a publicatione Decreti tantummodo linea vel ex cannabe confecta adhiberi possent.

208. — QUAER. 8° *An pyxis necessario consecrari debeat?*

Resp. Neg. cum sententia veriori et communi. Ratio est, quia in Rituali Romano benedictio pyxidis inter ea recensetur, quae non indigent unctione chrismatis. — *S. Lig.* n. 384. In praxi tamen iuxta probabilior sententiam consulendum est, ut pyxis benedicatur. Hoc enim et Rubricae conforme est et rationi. — Idem dicendum est de circulo seu lunula, in qua reponitur Hostia consecrata, cum in Ostensorio exponitur. — *S. Lig.* n. 385.

QUAER. 9° *Quale peccatum sit celebrare cum corporali non benedicto?*

Resp. Hoc excusari nequit a mortali, nisi urgeat gravis necessitas celebrandi. In casu autem necessitatis posset etiam sine corporali celebrari. — *Ita communiter.* — *S. Lig.* n. 386. Pariter mortale est uti corporali valde immundo; veniale vero si valde immundum non sit. Imo in necessitate, nempe si urgeat praeceptum audiendi sacrum, nullum esset peccatum. — *S. Lig.* n. 376.

209. — QUAER. 10° *An sit mortale celebrare sine palla, vel cum palla non benedicta?*

Resp. Controvertitur. I^a SENTENTIA probabilis *Affirmat.* Ratio est, quia olim palla erat ipsum corporale, quo calix operiebatur: unde licet nunc sit separata a corporali, aequae necessaria ea est, ac illud.

II^a SENTENTIA, ipsa quoque probabilis, *negat.* Ratio est, quia hodie non eadem currit ratio reverentiae pro palla ac pro corporali, quod immediate sacras species tangit. In necessitate, palla deficiente, purificatorium aut bursa ad calicem operiendum adhiberi potest. — Vide *S. Lig.* n. 388.

QUAER. 11° *An liceat uti palla panno serico cooperta, et auro contexta?*

Resp. Affirm. Licet enim id prohibeatur, rogantibus tamen pluribus Galliae Episcopis, concessum est, ut adhiberi possit. Hinc ad postulatum: *An non obstantibus Decretis a S. Congr. Rit. editis, liceat uti palla a parte superiori panno serico cooperta, et auro contexta?* Respondit *S. Congregatio: Permitti posse, dummodo palla linea subnexa calicem cooperiat, ac pannus superior non sit nigri coloris, aut referat aliqua mortis signa.* Die 10. Ianuarii 1852.

QUAER. 12° *An purificatorium sit benedicendum?*

Resp. Neg. cum sententia communiori et probabiliori. Ratio est, quia in Rituali nulla adest benedictio propria purificatorii, sicut nec veli, nec bursae. Imo si purificatorum facile haberi non possit, probabiliter licitum est celebrare sine eo, eiusque loco adhiberi posse strophium mundum, quod postea ad profanum usum non adhibeatur. — *S. Lig.* n. 389. — Suarez. — Gavantus, etc.

210. — QUAER. 13° *Quale peccatum sit celebrare sine ministro?*

Resp. Est mortale iuxta omnes. Attamen communiter dicunt Doctores, licitum esse celebrare sine ministro, urgente necessitate ministrandi Viaticum. Idem concedunt alii, ut populus audiat Missam de praecepto. — Ita Lugo — *S. Lig.* n. 319., etc. (3).

QUAER. 14° *An Sacerdos aliquando celebrare possit, respondente muliere?*

Resp. Affirm., si necessitas urgeat, praesertim apud moniales, modo mulier respondeat a longe, nec immediate ministret ad altare porrigendo urceolos, etc.; hoc enim non posset excusari a mortali, quia Ecclesia omnino interdicat mulieribus celebranti ministrare — *S. Lig.* n. 392. — Confirmatur Decreto *S. Congr.* die 26. Aug. 1836. Ad postulatum enim huiusmodi: *Potestne Sacerdos, omnibus prius sibi commode dispositis,*

(3) Dispensari tamen hac in re a Romano Pontifice etiam citra necessitates in |
textu adnotatas, posse et subinde solere, |
exempla quaedam suadent.

quae ad Sacrificium occurrere possunt, ne mulieres inserviant altari, uti ministerio mulieris tantum pro responsis? Sacra Congr. Rit. respondit: *Affirmative, urgente necessitate.*

211. — QUAER. 15° *An sit mortale celebrare sine cruce; et qualis crux esse debeat?*

Resp. ad 1um Neg.: hoc enim grave non apparet. — *Ita communiter Theologi.*

Resp. ad 2um Crux, quae requiritur in celebratione Missae, non debet esse exigua, sed praeeminere inter candelabra, ita ut Sacerdos et populus facile et commode eam intueri possint. Sic Bened. XIV. Constit. *Accepimus* 16. Iulii 1746. Si in altari, in quo Missa celebratur, adest magna statua Crucifixi, haec sufficit, nec addatur oportet alia crux in medio candelaborum. — *S. Congr. Rit.* 16. Iunii 1683. — Si Missa celebratur in altari, ubi SS. Sacramentum publice est expositum, crux exponi vel non exponi poterit iuxta locorum consuetudinem. — Ita Bened. XIV. *de Sacrificio Missae.*

212. — QUAER. 16° *Quale peccatum sit celebrare sine lumine, et an aliquando licitum sit?*

Resp. ad 1um Mortale est celebrare sine ullo prorsus lumine. Cum unico tamen cereo accenso celebrare veniale tantum erit. — Ex cap. *Littera* §. ult. *de celebratione Missae.* — *S. Lig. n.* 394.

Resp. ad 2um In casu unico licitum est sine ullo lumine Sacrum peragere, scilicet quando peracta consecratione lumen extinguitur, nec aliud haberi potest: tunc enim urget ratio perficiendi Sacrificii.

QUAER. 17° *An liceat celebrare cum candelis ex sebo, vel uno lumine cereo?*

Resp. ad 1um Neg. excepto casu necessitatis; et sunt, qui hoc ut peccatum mortale reprobant. — *S. Lig. n.* 394. (4).

Resp. ad 2um Neg. pariter cum sententia communiori et probabiliori; sed si fiat, veniale non excedit, et quaecumque causa rationabilis ab omni culpa excusabit; quocirca deficiente altero cereo, Sacerdos etiam ex mera devotione celebrare poterit. — *S. Lig. ibid.*

213. — QUAER. 18° *An saltem licitum sit perseverare in usu novarum candelarum ex stearina (stéarine) confectarum?*

Resp. Neg. Constat ex duplici Declaratione *S. Congr. Rit.*, scilicet die 14. Septembris 1843. *in Massiliensi*, et 7. Septembris 1850. *in Dicion.*

(4) *Dicunt Pasqualigus, Gobat, et alii (quibus consentit Suarez loquendo de lumine ex oleo), non esse illicitum celebrare cum candelis ex oleo vel*

sebo etiam ex sola devotione, si aliae haberi non possint. — Ita S. Alphonsus (lib. 6. n. 394.).

ARTICULUS II. — DE RUBRICIS

214. — Maxima cura et sollicitudine Sacerdotes servare debent leges Ecclesiae, quae spectant ad modum Missam celebrandi, cum inter omnes res sacras haec omnium sit sacratissima, adeoque, summa reverentia digna. Hac de re audiendus est Clemens XI, in *Epistola encyclica ad omnes Orbis Episcopos* die 10. Martii 1708. :

Maiori super dicendi modum diligentia ac studio curare debet (Episcopus), ut Missae Sacrificium quo nihil sanctius, nihil divinius excogitari potest, per solos Presbyteros celebretur, non tantum ea puritate quae ipsos decet qui singulis diebus Deo Patri caeleste holocaustum Unigeniti Filii qui nostram mortalitatem induit, offerunt, verum etiam sacras caeremonias in Rubricis praescriptas sedulo pieque observent. Id etiam necessario requiritur ne Sacerdos inter homines Deumque positus ad ipsius iracundiam sedandam, si negligenter immodesteque suo munere fungatur, Deum magis irretet.

215. **Quaesita.** — QUAER. 1° *An omnes Rubricae Missae sint praeceptivae?*

Resp. 1° Iuxta communem sententiam (5) omnes Rubricae, quae ser-

(5) Vix reipsa apparet, cur Auctor hanc opinionem dicat communem, et in eam rem S. Alphonsus allegat. S. Alphonsus ut alibi advertimus, scribit (lib. 6. n. 399.) circa hanc quaestionem *quatuor adesse Doctorum sententias.* Prima dicit, omnes rubricas esse directivas; et pro hac duos allegat. *Secunda* docet, rubricas omnes esse praeceptivas; et pro ista affert octo. *Tertia* censet, alias esse praeceptivas, alias etiam ad Missam spectantes esse directivas; et pro hac citat novem Auctores. *Quarta* demum tenet, praeceptivas esse quae servantur intra Missam, directivas vero, quae extra; et pro hac tres profert. Porro coniunctis Auctoribus *secundae* et *quartae* sententiae, habemus *undecim*; et coniunctis Auctoribus *primae* et *tertiaae*, habemus *itidem undecim*. Quomodo ergo dicitur *communis* opinio, quae sumpta secundum omnes suas partes, patronos non habet nisi tres, sumpta vero secundum singulas partes non habet plures, quam eius adversa? Depromunt etiam hoc S. Pii V.

decretum: *Mandantes ac districte omnibus et singulis... in virtute s. obedientiae praecipientes, ut caeteris omnibus rationibus et ritibus ex aliis Missalibus... in posterum penitus omittis, ... Missam iuxta ritum, modum, ac normam, quae per Missale hoc a nobis nunc traditur decantent, ac legant: neque in Missae celebratione alias caeremonias vel preces, quam quae hoc Missali continentur, addere vel recitare praesumant.* Porro 1° manifestum est, his mere praescribi usum *unius* Missalis romani; 2° In Missali autem habentur etiam ea, quae extra Missam facienda aut dicenda sunt; et nihilominus Auctor cum S. Alphonso contendit, hasce rubricas esse mere *directivas*: 3° Immo S. Alphonsus (lib. 6. n. 412.) tamquam probabile censet, quod non est velitum ex aliqua causa vel devotione addere unam collectam; cum tamen quamlibet additionem decretum videatur interdicere. Concludamus igitur, Pium V utique praec-